

KISS ERNŐ
A SZEGEDI KÓRUSÉLET OSZLOPA
80 éves Gyuris János ének-zenetanár, karnagy
Születésnap gálahangverseny a Szent-Györgyi Albert Agórában

Gyuris János
(Krisztin Németh István felvételei)

Zsúfolásig telt meg a Szent-Györgyi Albert Agóra nagyterme február 16-án; szinte mindenki ott volt, aki a szegedi kórusokban énekel, s természetesen valamennyi kórusvezető. Hiszen alig van szegedi énekkar, melyben nem énekelt volna az elmúlt fél évszázad alatt Gyuris János, s jelenleg is tagja nem egynek (szerencsés hang adottságai és képzettsége folytán minden férfiszólamban helyt tudott, helyt tud állni – mindig ott, ahol szükség volt rá).

Élete úgy kezdődött, mint bármelyik mese: volt egyszer, hol nem volt a Szegedtől északra fekvő Kiskundorozsmán egy nyitott szemű, nyitott lelkű, széphanjú fiúcska, akit a dorozsmai templom orgonájának hangja és szülei daloló kedve testestől-lelkestől elvarázsolt, örök barátságot kötött a Zenével. Csakhogy – miként a mesebeli fiúnak – rögös úton kellett végighaladnia, amíg személyesen is találkozhatott a muzsika szépségeivel, hát még amíg napi gyakorlatává, mi több: mindennapi kenyérévé válhatott az éneklés-zenélés. Gyermekként zenét nem tanulhatott, az asztalos szakma ügyeskező művelője lett, azonban a Zene ellenállhatatlanul vonzotta őt. Miközben már alsó tagozatos korától kezdve ízlelhette a kóruséneklés örömeit (a katonaságnál – jó hangjának

és kiváló hallásának köszönhetően – ő lett a nótafa), 22 éves korában lett a dorozsmai Hozsanna-kórus tagja, melynek sok évvel később vezetője is lett. Irgalmatlan szorgalommal, odaadással és példátlan alázattal fogott bele a tényleges zenetanulásba: gondolt tanult a legendás Vadász Ilonánál, énekelni a szegedi zeneiskolában, közben tagja lett a Szegedi Zenebarátok Kórusának (a mai Vaszy-kórus jogelődjének), ahol a nagy Vaszy Viktor keze alatt az oratóriumirodalom legjelesebb darabjait is megtanulhatta. Akadály előtte nem létezett: mindent vállalt, minden felkérést elfogadott, amiről úgy látta, hogy előbbre viszi a Zene birodalmában. A zeneművészeti szakközépiskola elvégzése után ének–zene–tanári oklevelet szerzett (itt a kórusvezetés csínját-bínját is elsajátította Kreuter Vilmosnénál, a szegedi ének-zenetanszék kiváló karvezetés tanáránál), majd a pedagógia-szakot is elvégezte. A zene már tanulóévei alatt élethivatásává vált: főállású énekkari tag, sőt főállású karnagy lett, majd tanár igazán nehéz „terepeken”. Az elmúlt 58 év alatt közel 30 kórusnak lett fontos, megbízható tagja, esetenként titkára, megfordult az összes szegedi vegyeskarban, énekelt a Szegedi Szabadtéri Játékok produkcióiban. S egy igen fontos missziót vállalt magára: egymás után kérte fel a magyar kortárs zeneszerzőket: írjanak műveket szegedi kórusoknak, 21 komponista el is fogadta felkérését, elkészült műveiket be is mutatták jeles helyi énekkarok – ez alighanem egyedülálló.

Gyuris János, az ünnepelt Beslin Anitával, a beszélgetőtárssal

S hogy máig aktív: ezt mutatta a telt ház a szegedi Agórában (a közönség a nézőtér két oldalán is állt). Születésnap megkezdődött Gyuris János köszöntése: Prof. Dr. Dombiné Dr. Kemény Erzsébet zongoraművész Schumann Születésnap négykezesét adta elő Pintér Tünde közreműködésével. Beslin Anita, a kiváló rádióriporter üdvözölte ezután az összejövetelt, aki felkészülten és hangulatos vezette a műsort: beszélgetett az Ünnepelel. A műsort — ez is mutatta a Születésnapos művészi alázatát – maga Gyuris János állította össze: négy kórus lépett a színpadra, köztük a hódmezővásárhelyi Szent István Templom Énekkara, a szentesi Szent Anna Templom Énekkara, Nagy János vezényletével, több művel is a szegedi Vaszy Viktor Kórus kamarakórusa, Gyüdi Sándor vezetésével és a Keresztény Értelmiségiek Szövetsége nemrégiben újjászervezett szegedi énekkara (melynek János a vezetője).

A Keresztény Értelmiségiek Szövetsége szegedi kórusa vezetőjeként,
a kórust kísérő kamaraegyüttessel

Huszár Lajos Erkel Ferenc-díjas zeneszerző zongorán kíséri a Vaszy Viktor Kamarakórust.
Vezényel: Gyüdi Sándor Liszt Ferenc-díjas karnagy. Gyuris János a 3. sor közepén

Valamennyi kórus olyan művet adott elő, mely az Ünnepelet felkérésére született; különlegesség volt Farkas Ferenc Kiskundorozsmai miséje, Bach-Gounod Ave Mariája Huszár Lajos átiratában, Daróczi Bárdos Tamás Dorozsmai fohásza és a Lement a nap maga járásán c. népdal hattagú kamaraegyüttes (Bajnóczi Sándor (fuvola), Zimán János, Bohr Mária (hegedű), Balázs Szilvia (zongora), Dávid Andor (mélyhegedű), Erdei Tamás (gordonka) és a KÉSZ-kórus előadásában. Igen nagy élmény volt Varga László Te Deum-a, melyet László atya születésnapjára homíliája után Pál Tamás vezényelt a Vaszy Viktor Kamarakórus élén, az énekkart maga a szerző kísérté. E nagyszerű finálé előtt több köszöntés is elhangzott, melyekből nem volt hiány a közel kétórás beszélgetés után sem, melynek során Gyuris János szinte egész eddigi életét megismerhettük.

A szentesi Szent Anna Templom Kórusa, vezényel: Nagy János

Varga László: Te Deum
A szerző a zongoránál, a Vaszy Viktor Kamarakórust
Pál Tamás Liszt Ferenc-díjas kiváló művész vezényli

Végig a Szeretet légköre járta át a termet, s nem egyszer hangzott el: János, Te örökifjú vagy! Valóban igazolhatja ezt, aki jelen volt: nemcsak szellemileg, de megjelenésben sem érződött rajta a nyolc évtized; ismét meggyőződhattünk arról, hogy a Zene fiatalon tartja azokat, akik barátságába, szolgálatába szegődnek, ahogyan ő tette és teszi nap mint nap.

Isten éltesse hát Gyuris Jánost az emberi kor legvégső határáig, énekeljen-zenéljen még sok-sok éven keresztül!